

CARMEN EPICUM ENETICON,
AD DOCTISSIMUM ORNATISSI-
MVMQVE IUVENEM CAROLVM VASOLT TYROLENSEM,
cum supremam in Philosophia lauream, & Magisterij gradum publicè in schola Ingol-
stadiana consequeretur, Scriptum per Valentinum Rotmarum Salisburgen:

Vid noua cum subito surgunt modò gaudia plausu?
Musa refer nobis, quid & alta palatia Phœbi
Insonuere Dei? Gelidis pater Ister in undis
Dum niue, dum glacie caput occultauit amicum,
Et, te ne clades, Ingolstadiana, propinqua
Obruat, atq; recens fabricati ruptio pontis,
Vrbs, timet, antiqua non immemor ille ruina.
Non tamen interea (quanq̃ non infcius intra
Incola conclusus muros, limumq; profundum,
Illuuiem undarum metuit, rabidumq; furorem,
Præq; uenire uolunt, & uertere fata magistri
Incaustum rerum, tamen altis Iupiter arces
Concutit & nostros ridet Deus ipse timores.)
Non tamen interea torpet Phœbea propago,
Nec metuit ponti, nec muris, nec timet agris
Diuitijsq; suis, quas non incendia tollunt,
Non Ister Rhenuq; simul, si uita superstit,
Sed noua sacra parat Phœbo, tu munera Phœbe,
Quis quis inoffenso tantum tua castra secutus
Est pede, qui metam patiens durauit ad imam.
Dic mihi Phœbe, precor (doctisq; ea condere chartis
Dignabor, tantum solus sine munere festum
Neuisam) cur purpureis ornare galeris
Mystarum solenne caput? nil credere fas est
Aut fieri, aut nostris temerè a maioribus esse
Acceptum, quod post seri rapuere minores.
Qui primos igitur studijs decreuit honores,
Esse Sophos uoluit, Mystasq; grauesq; Magistros.
Scilicet eximia quæ sit uirtutis amussis,
Qui præstet alijs, leges qui condere norint,
Et mores formare bonos, certasq; docere
Viuenti possint normas: antistitis illos
Atq; Sacerdotis uocitari nomine iussit.
Hinc super ipse suam capiti uelamina mitram
Adiecit, fecitq; nouo fulgere decore,
Hic ubi celestis mens portio consistet aure,
Et diuina suam posuit sapientia sedem.
Hæc decus æternos uiolacea mitra per annos
Mystarum, diuæ designat nobile mentis,
Quo non maius, opus, non est præstantius ullum,
Sed tamen arcanum latet, immersumq; profundè.
Aspice, Musarum cultor, quem mitra colorem
Præferat, ut mixtus ruber interluceat atro,
Scilicet ostendit diuina re condita mentis
Munera, sed lucem tamen exoptare patientem.
Non satis, in studijs longos traducere soles,
Atq; operi partem tenebrose iungere noctis,
Nec didicisse satis, quicquid uel Musa Platonis
Inclita, uel libris scripsit Stagyrea uetustis,
Siue Anytirus cælo deduxit ab alto,
Ni bene communes eadem traducat in usus,
Seu sit diuino plebs irroranda liquore,
Seu pestes hominum & morborum mille figura
Vertendæ, seu sint urbes, hominesq; regendi:
Deniq; seu facilis cuiq̃ instituenda iuuentus.
Hæc sacra mitra docet, nigroq; imbuta colore
Commixtoq; rubro, lubeat seu dicere cuiq̃
Purpuream; monet hæc eadem te CAROLE mitra,
CAROLE, supremos Sophiæ qui dignus honores
Fers, ut quæ longis curis, quæq; hausta diurno
Sunt studio, in medium, bene consulturus amicis
Aut patriæ, aut alijs lati regionibus orbis,
Exponas quondam: nunc de te pauca canentem
Accipe, & hæc animi tibi sint tecmeria nostri,
Est regio, Bauaros inter, tractusq; Carinthos,
Et Styrios, Italumq; solum fluminoq; superba

Oeno & pampineæ tellus aptissima uiti,
Terra Athesina, tuo qui sceptro subiacet, alme
O Fernande, patri cognominis, & patrenate
Cæsare, sacratisq; tibi uicina Tridentum
Nobile concilij, primum hæc sibi uendicat ortum
Carole terra tuum, primis enutrijt annis,
Peneq; pubentem duxit studiosa iuuentam.
Gens tua diuitijs (si quod tamen ulla meretur
Gaudeat decus) summis, uirtuteq; nota Vasolda
Terris, quas Athesin, rapidus quas alluit ænus.
Vt patrias interq; domos, interq; fideles
Es bene formatus monitus, ubi uisere tempus
Extera tecta patri uisum, te protinus oras
Ad Bauaras iubet ire parens, ceu ciuis ad altas
Romanus quondam gnatos dimisit Athenas.
Quas tamen hinc patri referes o Carole merces?
Num quas gemmiferis portat Mercator ab Indis?
Hinc tu sed iuuenis patriam asportabis ad oram
Ingenuas artes, Sophiam, moresq; probatos,
Queis tamem, italicas postquam lustraueris arces
(Ibis enim Ausonios paucis labentibus agros
Mensibus inuisum, postquam mutescere cælum
Incipiet tamen ante grauis quam ferueat æstus)
Adiunges alias merces, secretaq; legum
Sedulus intrabis Themidis penetralia cultor.
Hæc ego bis ternis breuiter meditatui in horis
Carmina, qui rutilum nutu moderatur olympum
Et qui res hominum faustis successibus augeat,
Hunc precor, o animo charissime Carole nostro,
Vt tibi supremos Sophiæ fortunet honores.
Adferat & Pylis felices Nestoris annos.

ALIUD,
IN EIVSDEM HONO-
rem Ioannis Rheüs Turci
Liechtefelsensis.

Horrendus Ioue natus è supremo
Mars nulli ueluti suas cruentas
Partes aut sua castra tædiosa
Sectanti, absq; labore & absq; curis
Clarum, postuarias uices, triumphum
Concedit, reputatq; non uirile
Pectus, ni rigida manu, uel armis
Committat celebres uiroq; dignas
Res, uirtute sua paratq; nomen.
Laudes hinc etenim suas Achilles
Heros, nomen & ipse promeretur,
Ingen s Hectorea est & hinc relicta
Fama, hinc Herculei patent labores
Bis seni, celebres manent & inde
Errores uarij uiri Maronis
Quem diuina canit boni Thalia.
Ne dicam Imperij sacri potentes
Romani Dominos, uirosq; quorum
Dux authorq; prior subest iulus
Cæsar, quo minor haud adest stupendus
Quintus Carolus, omnem enim labores
Virtutesq; suæ patent per orbem.
Tertres haud aliter sacre sorores
Et Dux ipse chori potens Apollo
Præclaris titulis suis coronant
Non ullum, nisi sit prius frequenter

Visus Palladias domos adire
Ac ex arce Deæ sacra Minerua
Assuetus fuerit suis loquelis
Doctrinas Sophiæ probe referre,
Quas non ipse modo Plato reliquit
Scriptas, sed reliquas, uel & priores,
Vel per discipulos suos relictas,
Et iustis pariter notis probatas.
Porro non secus, aureo ac nitore,
Pomum, aut Puniceo micans colore
In lancem positum mero paratam
Argento, magis afficit, magisq;
Pascens oculos iuuat mouetq;
Sic, si quis fragili ualeat decore
Formæ, diuitijs & est refertus,
Is laudem merito ex eo meretur,
Et quod pulchra Venus, Deusq; cæcus
In talem sua dona contulerunt
Verum si eueniat, Dea ut Minerua
Informet studijs suis eundem,
Ac in fonte Deum lauet sacram,
Cunctis non grauior modo uidetur
Talis, sed quoq; gratiam re portat
Tantam ut Doctifera nouem sorores
Hunc dignum reputent sua corona
Ornatum, artibus in bonis Magistrum
Acuatem proprium suum uocari.
Ergo Carole, quem uocant Vasoltum,
Cum constet uenerem, Deumq; Ditem
Non solum tibi dona contulisse.
Vt cunctis placeas satis superq;
Sed sis Anonij aquis, Minerua
Ductu ac auspicio Deæ, rigatus
Intantum, ut simul omnibus Deabus
Ac ipsi quoq; Apollini proberis.
Sic, ut Palladis hoc die creeris
Vates, & simul artium Magister.
En nunc hunc celebrem tibi Triumphum,
Et claros alios tuos honores,
Quos uirtusq; tibi laborq; constans
Fidens auxilio Dei, parauit.
Hos, dico, tibi gratulor, Precesq;
Fundo præterea ad deum potentem
Vt partam tibi gloriam secundet,
Ceptis atq; tuis uelit fauere
Sic, ut principijs modo subactis,
Astræ & Themidos bonus piusq;
Cultor, tempore mox suo, uoceris
Et possis studij tui & laborum
Fructus postea habere digniores.
Verum, quò Sophiæ recens Magister
Vere letitia, meiq; amoris,
Actus atq; tui satis celebris
Nunquam non memor ipse letus esse
Possis, Distichon hoc sequens ministro
Annum, quodq; diem breui recenset,
Quo tantus tibi contigit Triumphus
Hoc tantum repetens, meum rogatum
Hoc carmen bene consulas rogatus.

Carmen Numerales.
CAROLVS EXISTIT VNCLARVS IN ARTE MAGISTER
QVINTO VBI LANCIVVS QVINTVS APOLLO SVBIT.
Ex Typographia Vucissenhorniana.

